

Sygn. akt III U 45/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
Protokolant:	sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 maja 2013r. w S.

sprawy **H. K.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem H. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 23 listopada 2012 r. znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt III U 45/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23.11.2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., powołując się na art. 107 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 153 poz.1227 ze zm.) odmówił H. K. prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, z uwagi na niestwierdzenie u niej takiej niezdolności.

W odwołaniu od tej decyzji H. K. domagała się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Powołała się na zły stan zdrowia oraz przebyte zabiegi operacyjne.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji .

Sąd ustalił, co następuje:

H. K. (ur. (...)) do dnia 30.11.2012r. była uprawniona do renty z tytuł częściowej niezdolności do pracy (decyzja z dnia 23.09.2010r.). Wnioskodawczyni składała odwołanie od tej decyzji, domagając się przyznania prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, jednak prawomocnym wyrokiem z dnia 18.05.2011r. Sąd Okręgowy w Suwałkach oddalił je (sygn. akt III U 346/10).

W dniu 03.10.2012r. odwołująca wystąpiła z wnioskiem o ponowne ustalenie praw do renty wskazując, iż domaga się prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

Lekarz orzecznik stwierdził u odwołującej dalszą częściową niezdolność do pracy na okres do 30.06.2015r., nie stwierdził natomiast całkowitej niezdolności do pracy. Komisja lekarska rozpoznająca sprzeciw wnioskodawczyni, również uznała ją za częściowo niezdolną do pracy na okres do 30.06.2015r. Nie stwierdziła podstaw do uznania jej za całkowicie niezdolną do pracy.

Decyzją z dnia 23.11.2012r. organ rentowy przyznał odwołującej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na dalszy okres do 30.06.2015r.

Sąd poczynił ustalenia, co do aktualnego stanu zdrowia wnioskodawczyni, dopuszczając na tę okoliczność dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych odpowiednich specjalności, mając na uwadze rodzaj rozpoznanych u niej schorzeń. Biegli zostali zobowiązani do wypowiedzenia się czy odwołująca jest całkowicie czy też częściowo niezdolna do pracy, czy jest to niezdolność stała czy okresowa, a także, czy nastąpiło istotne pogorszenie bądź poprawa stanu wnioskodawczyni od ostatniego badania, które miało miejsce w 2010r.

Biegli lekarze sądowi z zakresu okulistyki, kardiologii, chirurgii, neurologii i diabetologii przed wydaniem opinii przeprowadzili badanie odwołującej oraz dokonali analizy dokumentacji medycznej zgromadzonej przed organem rentowy oraz tej przedłożonej w trakcie badania przez wnioskodawczynię. Na tej podstawie rozpoznali u niej schorzenia okulistyczne, kardiologiczne, diabetologiczne, pulmonologiczne, chirurgiczne, ortopedyczne, otyłość oraz stan po zabiegach operacyjnych przebytych w 2009r. i 2010r. Zaopiniowali, iż rodzaj rozpoznanych schorzeń oraz stopień ich zaawansowania i przebieg czynią ją częściowo niezdolną do pracy na okres od 01.12.2012r. do 30.06.2015r. Nie stwierdzili istotnego pogorszenia stanu zdrowia od ostatniego badania z 2010r. Podstawę częściowej niezdolności do pracy stanowi kilka schorzeń, w tym schorzenie diabetologiczne, które wymaga bezwzględnego stosowania się do diety oraz leczenia farmakologicznego. Podobnie schorzenie pulmonologiczne w obecnym stanie zaawansowania czyni ją częściowo niezdolną do pracy. Pod względem neurologicznym biegli wskazali na dalsze zaburzenia oraz przebyty w 2010r. zabieg, co również ogranicza jej zdolność do pracy. Biegli nie stwierdzili podstaw do uznania odwołującej za całkowicie niezdolną do pracy.

Sąd zważył, co następuje:

Jak stanowi art. 61 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 153 poz.1227 ze zm.) prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Odwołująca nadal legitymuje się prawem do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Domagała się natomiast uznania jej za całkowicie niezdolną do pracy.

Jak stanowi art. 12 ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS niezdolność do pracy powoduje utratę zdolności do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje jej odzyskania po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (ust. 2 art. 12), natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (ust.3).

Ocena następuje w oparciu o przesłanki wyrażone w art. 13 ust.1 ustawy, a są nimi: stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji oraz możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowości przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Kwestię całkowitej niezdolności do pracy Sąd rozważył bazując przede wszystkim na opinii biegłych lekarzy sądowych z zakresu schorzeń, na które cierpi wnioskodawczyni. Biegli nie stwierdzili, jak domagała się tego odwołująca, aby jej obecny stan zdrowia czynił ją całkowicie niezdolną do pracy. Opinia była jednoznaczna w zakresie rozpoznanych schorzeń oraz istnienia dalszej okresowej częściowej niezdolności do pracy. Konkluzje opinii są zgodne, stanowcze i jednoznaczne. Sąd uznał ją za wiarygodny dowód w sprawie i uwzględnił w całości zawarte w niej wnioski.

Odwołująca nie przedstawiła merytorycznych zarzutów, co do rozpoznania i konkluzji opinii, a subiektywne odczucia nie stanowią podstawy do uwzględnienia odwołania. Przy ocenie niezdolności do pracy o tej niezdolności nie przesądza wyłącznie ocena medyczna stwierdzająca występowanie określonych jednostek chorobowych i ich wpływ na funkcjonowanie organizmu człowieka, tylko decydujące znaczenie ma ocena prawna dokonana w oparciu o okoliczności natury medycznej i okoliczności innej natury, w tym zwłaszcza poziom kwalifikacji ubezpieczonego, możliwości zarobkowania w zakresie tych kwalifikacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (tak Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 24.08.2010r. sygn.I.UK.64/10, LEX 653663). Przedłożone przez wnioskodawczynię w dniu 22.05.2013r. dokumenty z leczenia obejmują rozpoznane już schorzenia oraz częściowo były już poddane ocenie biegłych. Natomiast zaświadczenie o trzydniowych pobytach w szpitalu, w opinii Sądu, nie mają wpływu na zmianę ustaleń odnośnie braku całkowitej niezdolności do pracy.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc orzeczono, jak w sentencji.

mt